

II разред

Друштво физичара Србије и
Министарство просвете Републике Србије
РЕШЕЊА – БЕТА КАТЕГОРИЈА*

РЕПУБЛИЧКИ НИВО
Београд, 6.4.2024.

1. Нека је p притисак гаса у сфери, а N сила нормалног притиска једне полусфере на другу. Услов равнотеже доње полусфере са тегом је:

$$(m + M)g + N = (p_0 - p)\pi r^2 .$$

У случају када се полусфере раздвајају је $N = 0$, па је:

$$(m + M)g = \pi r^2(p_0 - p) . \quad (4 \text{ поена})$$

Одавде се добија притисак као:

$$p = p_0 - \frac{(m + M)g}{\pi r^2} . \quad (2 \text{ поена})$$

Уколико за сферу није окачен тег, полусфере се раздвајају када је:

$$mg = \pi r^2(p_0 - p_1) , \quad (4 \text{ поена})$$

где је p_1 притисак у сфери након загревања. Тај притисак је дакле:

$$p_1 = p_0 - \frac{mg}{\pi r^2} . \quad (2 \text{ поена})$$

Како је запремина ваздуха у сфери иста пре и после загревања, то је $p/T_0 = p_1/T_1$ (4 поена), што даје температуру након загревања $T_1 = T_0 p_1/p$, или:

$$T_1 = T_0 \frac{p_0 \pi r^2 - mg}{p_0 \pi r^2 - (m + M)g} . \quad (4 \text{ поена})$$

2. У тексту задатка није било напоменуто каквом процесу одговара топлотни капацитет, c . Уколико се узима укупан топлотни капацитет, који важи при процесу описаном у задатку, решење је $\Delta T = Q/(mc)$. Из тог разлога решење $\Delta T = Q/(mc)$ се прихвата и носи (20 поена).

Уколико је топлотни капацитет при константој дужини, c_ℓ , решење је следеће. Пошто је дужина шипке фиксирана непокретним зидовима, након загревања део предате енергије прелази у енергију деформације, W , а део на загревање шипке, Q_T :

$$Q = Q_T + W \quad (4 \text{ поена}) .$$

Енергија утрошена на загревање је

$$Q_T = mc\Delta T \quad (3 \text{ поена}) ,$$

где је m маса шипке а ΔT промена температуре услед загревања. Пошто можемо занемарити промену попречног пресека, S , густина шипке остаје константна, па је маса $m = \rho \ell S$ (1 поен). Када зидови не би постојали, шипка би се нашла у недеформисаном стању са дужином $\ell_2 = \ell(1 + \alpha\Delta T)$ (2 поена). Дакле, услед зидова, настаје деформација

$$\Delta \ell = \ell_2 - \ell = \ell\alpha\Delta T \quad (2 \text{ поена}) .$$

Та промена дужине одговара енергији деформације

$$W = \frac{ES}{2\ell}(\Delta \ell)^2 = \frac{ES\ell\alpha^2}{2}\Delta T^2 \quad (3 \text{ поена}) .$$

Враћањем у израз за одржање енергије, добијамо квадратну једначину за промену температуре:

$$Q = \rho \ell S c \Delta T + \frac{ES\ell\alpha^2}{2}\Delta T^2 \quad (3 \text{ поена}) .$$

Решавањем ове једначине, добијамо два решења за промену температуре, ΔT :

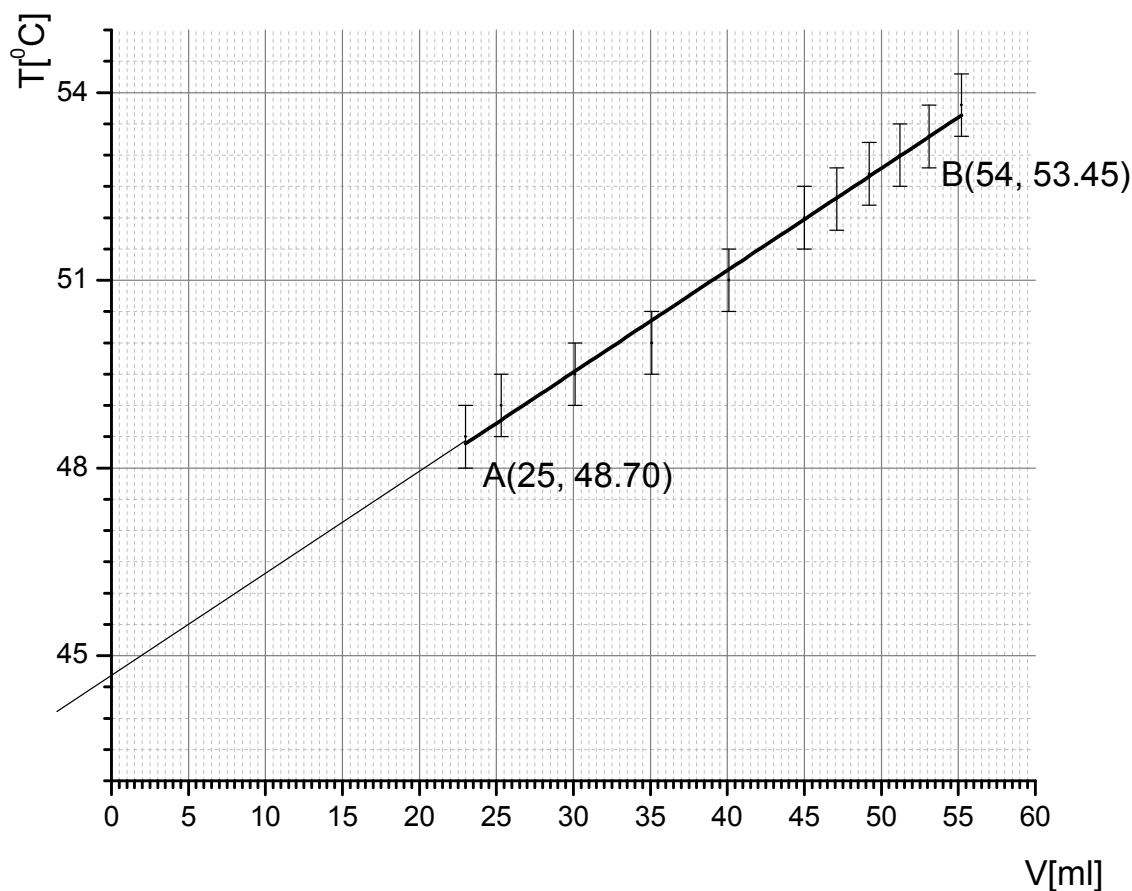
$$\Delta T = -\frac{\rho c}{E\alpha^2} \pm \sqrt{\left(\frac{\rho c}{E\alpha^2}\right)^2 + \frac{2Q}{S\ell E\alpha^2}} \quad (1 \text{ поен}) .$$

Пошто се додавањем топлоте, тело мора загрејати, узимамо позитивно решење:

$$\Delta T = \frac{\rho c}{E\alpha^2} \left(\sqrt{1 + \frac{2E\alpha^2 Q}{S\ell(\rho c)^2}} - 1 \right) \quad (1 \text{ поен}) .$$

График зависности температуре од запремине идеалног гаса

Слика 1: График зависности температуре од запремине идеалног гаса из задатка 6.

3. Укупан рад који гас изврши у току једног циклуса је $A = A_{12} + A_{23} + A_{31}$ (**2 поена**), где је $A_{12} = nRT_1 \ln V_2/V_1$ (**2 поена**). За политропски процес према првом закону ТДМ имамо $Q_{23} = \Delta U_{23} + A_{23}$ (**1 поен**), па је $A_{23} = n(C - C_V)(T_3 - T_2) = n(C - C_V)(T_3 - T_1)$ (**2 поена**). Знајући да је $C_p - C_V = R$ и $C_p/C_V = \gamma$ добијамо да је $C_V = R/(\gamma - 1)$ (**1 поен**). За адијабатски процес имамо $A_{31} = -\Delta U_{31} = nC_V(T_3 - T_1)$ (**2 поена**). Једначина политропе за тачке 2 и 3 је $T_1V_2^{\gamma-1} = T_3V_3^{\gamma-1}$ (**3 поена**), а једначина адијабате за тачке 3 и 1 је $T_1V_1^{\gamma-1} = T_3V_3^{\gamma-1}$ (**3 поена**). Њиховом комбинацијом се добија $\frac{V_2}{V_1} = \left(\frac{T_1}{T_3}\right)^{\frac{C}{R}}$ (**2 поена**). Укупан рад износи за 1 mol гаса је $A = CT_1 \ln \frac{T_1}{T_3} + C(T_3 - T_1)$ (**2 поена**).

4. Како су зидови посуде топлотно изоловани а лед расте полако, дно леда добија сву енергију коју отпушта грејач по јединици времена, P . Са друге стране, лед кондукцијом проводи топлоту по јединици времена q , која се даље предаје хладњаку. Ако лед проведе више топлоте него што прими, разлика, $q - P$, се узима од воде и користи за стварање леда (**4 поена**). Да би се лед увећао за дебљину Δh , потребна је енергија $Q = \lambda \rho V = \lambda \rho A \Delta h$ (**2 поена**). За време Δt се утроши енергија $(q - P)\Delta t$ (**2 поена**) на стварање леда, па изједначавањем $\lambda \rho A \Delta h = (q - P)\Delta t$ добијамо једначину за брзину раста леда:

$$\frac{\Delta h}{\Delta t} = \frac{q - P}{\lambda \rho A} \quad (\mathbf{2 \text{ поена}}) .$$

Према поставци задатка, количина топлоте коју лед пропусти кондукцијом је $q = -kA\Delta T/h$. Горња површина леда се налази на температури хладњака, $T_1 = -20^\circ\text{C}$ (**2 поена**). Са друге стране, доња површина леда се налази

на температури мржњења, $T_2 = 0^\circ\text{C}$ (**3 поена**). Разлика у температури је, дакле, $\Delta T = T_1 - T_2 = -20^\circ\text{C}$. Заменом вредности, добијамо $\Delta h/\Delta t \approx 8 \times 10^{-4} \text{ cm/s} \approx 2.85 \text{ cm/h}$ (**1 поен**).

Лед достиже своју максималну дебљину у равнотежи која се успоставља када лед пропусти једнако топлоте колико и прими, $q = P$ (**2 поена**). Заменом формуле за q , добијамо максималну дебљину леда, h_m :

$$h_m = \frac{-kA\Delta T}{P} \quad (\text{1 поен}) .$$

Заменом вредности, добијамо $h_m = 2.2 \text{ cm}$ (**1 поен**). Ова дебљина не зависи од специфичне топлоте стварања леда.

5. График са правилно унетим вредностима (**5 поена**), тачке А и В са графика (**1 поен**).

Дати подаци приближно леже на правој $V = at + b$ (слика 1), где је нагиб $a \approx (0.16 \pm 0.04) \text{ ml}/^\circ\text{C}$ (**2 поена**) а одсечак је $b \approx (44.6 \pm 0.5) \text{ ml}$ (**2 поена**). При изобарском процесу, запремина се мења по закону $V = nRT/p = nR(t - t_0)/p$, где је t_0 температура апсолутне нуле (**1 поена**). Вредност апсолутне нуле се дакле добија као однос одсечка и нагиба $t_0 = -b/a$ (**1 поена**). Грешка мерења температуре апсолутне нуле се добија на основу грешака одсечка и нагиба, $\Delta t_0/t_0 = \Delta b/b + \Delta a/a$ (**2 поена**). Све укупно, то заменом вредности даје $t_0 \approx (-270 \pm 80)^\circ\text{C}$ (**1 поен**). Број молова се добија из нагиба $n = ap/R$ (**2 поена**) а грешка мерења је $\Delta n/n = \Delta a/a + \Delta p/p$ (**2 поена**), што заменом вредности даје $n \approx (1.8 \pm 0.5) \text{ mmol}$ (**1 поен**).